

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorvm

VD16 B 5530

Decima Conclusio. Magi virtute diabolica possunt aliquando Dæmones cogere, & è suis sedibus expellere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

Octaua Conclusio. *Interdum permittit Deus Dæmonem operari.*

AD exercitium bonorum, vt in fide confirmentur, & in virtute patientiæ confortentur, ne grauius iudicium sustinere cogantur. Augustinus Tractat. 7. in Ioann. Hinc non voluntas eius, cuius potestas in bonos datur, sed eius voluntas, à quo hæc potestas conferatur, charissima esse debet. Occulta sunt etiam quandoq; iudicia in his operibus.

Nona Conclusio. *Ab angelis bonis etiam quandoq; coguntur Dæmones.*

VICTORIA in Relectione de arte Magicanum. 22. Quia angeli boni virtute diuina præualent, & Angeli ex superioribus etiam potestate naturali vincunt multos Dæmones inferiores. Quare vt S. Thomas tradit in qq. de potentia Dei q. 6. ad ordinem potestatum spectat, Dæmones cogere. Et hoc pacto angeli tutelares & custodes non raro arcent dæmones à suis clientibus: & præfides prouinciarum frequenter impediunt, ne nocumenta inferant certis locis in agris & fructibus, & alijs bonis.

Decima Conclusio. *Magi virtute diabolica possunt aliquando Dæmones cogere, & è suis sedibus expellere.*

CON-

CONSTAT Conclusio, Dæmones Deo
 permittente possunt, vt apertum est ex il-
 la calumnia Iudæorum. Luc. ii. In Beelzebub
 principe Dæmoniorum eijcit Dæmonia. Hęc
 autem coactio Magorum, non ascribenda est
 virtuti alicui naturali, aut verbis Magi : quia
 verba huiusmodi, & signa cū sint de genere
 rerum inferiorum, non habent vllam potesta-
 tem in Dæmonem, cui nulla potestas in terris
 potest comparari. Magi autem sic cogunt,
 quando habent fœdus & pactum cum supe-
 riori Dæmone, qui fortitudine & naturali
 virtute vincit inferiorem. Ad imperium for-
 tioris inferior morem gerit, & locum relin-
 quit. Quod autem superior & fortior spiritus
 inferiorem cogere possit, & expellere per im-
 perium, docent Cassianus in collatione 8.
 cap. 14. S. Augustin. lib. 83. quæstion. q. 79.
 S. Thom. in 3. part. q. 43. art. 2. ad 3. Albertus
 Magnus, & Dionys. Carthus. in Luc. ii. Ioan. à
 Turrecrem. in qq. Euangel. q. 1. Domin. 3. in
 Quadragesima. Francisc. Victoria in relect. de
 arte mag. Iosephus Angles in Florib. in 2. sent.
 1. part. d. 11. in q. de eadem materia. Benedictus
 Pererius li. 1. de magia, cap. 5. & alij alibi. Huic
 autem verissimæ doctrinæ obstare videtur
 argumentum Saluatoris nostri Matth. 12. &
 Luc. ii. Si Satanus Satanam eijcit, aduersus se
 diuisus est: quomodo ergo stabit regnū eius?
 Respondetur, Christum loqui de perfecta
 eiectione.

eiectione Dæmonis ab homine, hoc est, tam ex corpore, quàm ex anima: vel de expulsione nata ex odio Dæmonis, & studio euertendi imperium quod habet in homines. Atq; secundum modum huius Conclusionis videtur magus Dæmonem expulisse, de quo Luctianus in Dialogo Philopseude narrat, Corinthi domum quandam habuisse Eubatidem, in qua nemo auderet habitare ex ea causa, quod habitatores spectris quibusdã territi à Dæmone quodã ita molestarètur, vt eam præ nimio terrore & periculo ingredi non fuerint ausi, donec Arignotus quidam Platonicus Magicis & Aegyptijs quibusdã carminibus Dæmonem illum in locum quendam detruserit, à quo primùm exierat. Arignotum varijs imaginibus territare conatus, quandoq; vt canis, nunc vt leo, vel taurus ipsum inuadens, quo quidẽ loco die sequenti defosso, corpus hominis mortui repertum est, eoquẽ alibi sepulto, domus illa libera deinde ab huiusmodi elusionibus permansit. Hic dubium resolui potest.

An Dæmones à corporibus obsessis, vel à vexatione possint propelli virtute melodiae, herbae alicuius, aut lapidum?

TRACTANT Nicolaus Lyranus in cap. 16. primi Regum. Paulus Burgen. ibidem in additionibus, Ioan. à Turrecr. d. i. can. Voluissent,

sent. §. Denique vt perspicuè. Guilhelm. Paris.
in 2. part. par. 2. principal. de vniuerso, cap. 20.
Ioseph. Angles in q. de arte magica, diff. 8. & a-
lij alibi. Pro resolutione sit.

Vndecima Conclusio. *Dæmon non
potest à corporibus obsessis expelli, aut à ve-
xatione excludi melodia, herba aliqua, aut
lapidis, alteriusque rei sensibilis virtute.*

RATIO est. Dæmon est substantia separata
à materia & corpore, eiusque potestas al-
tior & fortior est omni corpore. Minor au-
tem potestas non habet vim agendi in supe-
riorem. Quare nullares sensibilis & corpora-
lis virtute sibi à natura indita, potest cogere
Dæmones. Hanc Conclusionem tenent Lyr-
nus, Turrecrem. Iosephus Angles loc. cit. Pel-
bartus in aureo Rosario Theologiæ, in verb.
Dæmones 4. §. 83. Albert. super Luc. 9. Quod
verò Richardus de media villa in q. 3 q. 8. exi-
stimat tam paruum posse contingere Dæmo-
nis afflictionem, tantamque esse lapidis aut her-
be virtutem, vt non solum mitigare, sed pro-
fus etiam tollere possit Dæmonis afflictionem:
Id verum puto, si intelligatur de vexatione exte-
rius impugnantis, & non obsidentis. Si enim
mania, aut melancholia, vt contingere potest,
impugnantis, aut vexantis malitiã promoueat,
si naturalibus medijs talis indispositio sol-
latur,